

תת"ע 12227/03/20 - מדינת ישראל נגד אילן קולוף

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

26.1.2021

תת"ע 12227-03-20 מדינת ישראל נ' אילן קולוף
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אילן קולוף

הנאשם

הכרעת דין

מחמת הספק מזוכה הנאשם מן העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שהנאשם נהג במכונית פרטית תוצרת "טיוטה" בצבע לבן בכביש מס' 20 בק"מ 11.6 ולא ציית לתמרור 501 אשר היה מוצב במקום וזאת בכך שנכנס עם מכוניתו לדרך בה מותרת הנסיעה לכלי רכב האמורים בתמרור (נתיב תחבורה ציבורית) ובניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר אוהד אליאסי (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (ת.1) וכן סרטון מצלמת גוף שבו תועד מפגש השוטר עם הנהג לאחר עיכובו של הנהג (ת.2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי לאור המכלול שהובא בפני הינה שעלה בידי ההגנה לעורר ספק סביר, וכי אין לשלול ברמה שמעבר לספק סביר, שמא אירע כאן מקרה שבו השוטר אולי נקלע באירוע זה לטעות אנוש בזיהוי ובעיכוב הרכב הנכון.

ובמילים אחרות: אינני יכול לשלול בנסיבות העניין (וכפי שעוד יפורט להלן) כי בה בשעה שאני נותן אמון בגירסתו של השוטר על כי אכן הבחין לשיטתו ברכב פלוני מבצע את עבירת הנת"צ, אין בפני מנגד את הבטחון הראייתי ברמה הנדרשת בפלילים על כי גם עוכב בסופו של יום ע"י השוטר אותו רכב שכך נצפה.

ואסביר כל זאת כדלקמן:

השוטר עצמו ציין בדו"ח (ת/1) כי היה עומס תנועה במקום.

גם הנאשם ציין זאת, ובפרט בשני הנתיבים שאינם הנת"צ.

השוטר תיאר כי תחילה הוא עמד סטטי עם אופנועו בשול הימני של הדרך כשפניו לכיוון התנועה המגיעה מדרום לצפון.

בהמשך לכך, וכעולה מגרסת השוטר הן בדו"ח והן בתשובותיו לשאלות בחקירה במהלך הדיון המשפטי, נדרש הוא (השוטר) להגיע לדבריו מהשול הימני לכיוון נסיעת הרכב אשר נע בנתיב השמאלי וזאת, אף לגישת השוטר, תוך הכרח עקיפת כלי רכב שהיו בנתיב הראשון מימין והשני מימין.

מתיאוריו של השוטר עולה כי נדרש הוא לדבריו ל-"צמצם טווח" (עמ' 5 שורה 2 לפרוטוקול). וכן ציין השוטר בהגינות בעדותו כדלקמן: "אני לא יכול לנסוע ישירות אליך כי יש רכבים, מתחיל בנסיעה במקביל ומתקרב אלייך עם האופנוע. עובר נתיב אחד או שניים כדי לסמן לך להגיע אחרי". (עמ' 5 שורות 5 - 7 לפרוטוקול).

ולפני כן גם העיד השוטר: "העקיפה שלי היתה כי הייתי בשול ימין והרכב שלך היה בנתיב השמאלי ביותר..." (דברי השוטר בעמ' 4 שורות 25 - 26 לפרוטוקול).

ניכר מהתיאור שתיאר השוטר, אשר ציין הוא עצמו עומס תנועה במקום, כי בעת שהבחין ברכב החשוד נדרש הוא (השוטר) לתחילת נסיעה ולהשתלבות עקיפה של כלי רכב אחרים וזאת כדי לעשות דרכו אל עבר הרכב החשוד הנע לדבריו שני נתיבים משם ובעומס תנועה בשני נתיבים הללו.

לא הוברר לבטח מהו המרחק, לאורך כמה זמן, וכמה כלי רכב נאלץ השוטר לעקוף.

לא מצאתי כי נסתרה עמדתו העקרונית של הנאשם על כי רכב פרטי בצבע לבן מתוצר "טיוטה" הינו מן הסתם רכב נפוץ למדי.

הנאשם ולא השוטר, ציין כי על רכבו יש דווקא סמל לוגו של חברה מסחרית מסוימת.

השוטר לא ציין סימן מיוחד שראה על הרכב שאותו זיהה כרכב החשוד ולא ציין כי סימון שכזה סייע או לא סייע לו וזאת כחיזוק לעמדתו על כי זוהה וגם עוכב הרכב הנכון.

מצאתי בעקבות תשובותיו של השוטר לשאלות הנאשם בחקירה נגדית באשר לעיתוי, למרחק, ולקיום אגב כך של שני נתיבים עמוסים שהיו ללא ספק בדרכו של השוטר ל"צמצום הטווח", כי מתקיים בתיק זה ספק המגיע כדי ספק סביר במובן זה שאינני יכול לשלול שמא אירעה אולי טעות אנוש מצד השוטר בזיהוי או בעיכוב הרכב הנכון בנסיבות האכיפה הלא פשוטות הללו במקום.

לאור כל אלה, ואך מחמת הספק כאמור, מזוכה הנאשם מן העבירה שיוחסה לו.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תעביר לצדדים עותק מהכרעת דין זו .

המזכירות גם תיידע הצדדים (אף טלפונית) כי מבוטל בזאת מועד דיון מתן הכרעת הדין שנועד ל - 4/2/21.

ניתנה היום, 26 ינואר 2021, בהעדר הצדדים